

Király utca (2.)

Múlt alkalommal egy frissítővel a kézben búcsúztunk el a Színház tér egyik padján. Azóta a nyár ősze fordult, sőt beköszöntött a tél is. Ezért immár egy fűszeres illattal gőzölgő, forralt boros bögrét melengetve indulunk tovább Pécs korzóján, amely 1864-től viseli – ötvenéves szünetet leszámítva – Király József püspök nevét, aki bőkezű adakozásával hozzájárult az 1820. évi tűzvész utáni újjáépítésekhez.

Mielőtt végleg magunk mögött hagynánk Thália terét, vessünk még egy pillantást a szökőkút medencéjének sarkait díszítő alkotásokra, amelyek Rétfalvi Sándor munkái. A tér északi oldalán, a 13. szám alatti impozáns épület, amely 1839-től a Nemzeti Kaszinónak adott otthont, ma is belesimul az utcaképbe, de sokkal érdekesebb története van a mellette álló Hattyú Háznak, amely szintúgy a társadalmi élet fontos színterének számított. Itt eredetileg Ferhád pasa kolostora állt, amelyet elbontottak, hogy a helyén az 1800-as évek elején egy új egyszintes vendégfogadót építhessenek. Ez lett a Fehér Hattyú, ahol 1846-ban Liszt Ferenc is koncertet adott, 1862-ben pedig itt csendült fel először a Magyar Dal a Pécsi Dalárda előadásában.

Néhány lépés után befordulhatunk a Kazinczy utcába, amelynek végén az egykor szebb napokat megélt Apolló Art filmszínház hívogat. Ám most ne engedjünk a csábításnak, kivéve ha éhesek vagyunk, mert akkor a kis utca bal oldalán megbúvó István pincében rendeljünk egy klasszikus babgulyást, amit öblítsünk le két pohár olaszrizlingből készült hosszúlépéssel.

A belváros legolcsóbb kifőzdéjéből kitekintve elmélkedhetünk az illékony múltrol, hiszen a szemközti telken egykor impozáns dzsámi magasodott, hirdelve egy világbirodalom rártartóságát. Hol van ma már az építető Ferhád, hova tűnt az Oszmán birodalom? Az ebédet elköltve induljunk vissza a Király utcába és emeljük fel tekintetünket a Kazinczy utcából teljes szépségében megcsodálható Vasváry-ház homlokzatára, amelyet Zsolnay Vilmos pirogránit domborművekkel díszített. Az eredetileg Treiber név-

re hallgató család vaskereskedésből szerezte vagyonát, amelyből megvásárolták az 1870 körül eklektikus stílusban átépített házat, és amelynek emeletén ma Egyetem-történeti Kiállítást rendeztek be. A vele szemben álló épületben 1789 óta cukrászda működik, amelynek berendezése a monarchia hangulatát idézi.

A kelet felé mind csendesebbé váló utca legszebb barokk emléke a Lyceum-templom és az egykori pálos rendház. Az Elhadzsi Huszein dzsámi helyén álló templomot 1756-ban szentel-

ték fel, a fehér ruhájukról ismert pálosok ez évtizedekre datálható virágkorában pedig még az ódaköltészet mesterének tartott Virág Benedek is itt fejezte be teológiai tanulmányait. A rend feloszlata után az épületkomplexum a város, majd a vármegye tulajdonába került, mígnem Szepesy Ignác pécsi püspök megvásárolta az általa megálmodott tanítóképző számára, a templomot pedig az ifjúság istentiszteleti céljaira bocsátotta. 1923-ban, mikor a pozsonyi Erzsébet Egyetemet Pécsre helyezték, egyetemi templomnak nevezték ki. 1930 körül újrifestették a belső teret, ezek az alkotások a pécsi Gebauer Ernő munkái. Az egykori pálos kolostor barokk épülete ma a Széchenyi Gimnázium otthona. A templomot 1997-ben vette át újra a pálos rend.

Ezzel sétánk nagyjából befejeződött. A belváros valahol a Felsőmalom utcai kereszteződés környékén a Budai-kapuvál véget ért. Mielőtt új felfedező útra indulnánk a belvárosban, vagy az Ágoston téren át a Mecsek lankái felé vennénk az irányt, érdemes visszatekinteni a Király utcára, amelyen korok jöttek-mentek, de a hangulat, a pezsgő életérzés mindvégig ugyanaz maradt.

LEJEGYEZTE: DR. VARGA SZABOLCS

FOTÓK: MÜLLER NÁNDOR

